Р Е Ш Е Н И Е
№ 37973

гр. София, 01.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 81 състав,** в публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9715** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Мд С. И. , гражданин на Б., род. на 01.04. 1987 г., паспорт А07179605, чрез адв. Г. П.- АК - Р., съдебен адрес в [населено място], [улица], вх.3,ет.1, ап.24, тел 082 28 00 50 и 0882 43 66 56, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ на основание чл. 24и от ЗЧРБ с № 260724150925 на директор на Дирекция " Миграция"-МВР, с който последният отказал издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип" Единно разрешение за пребиваване и работа" на основание чл. 24и от ЗЧРБ на Мд С. И. , гражданин на Б..

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, недостатъчна мотивираност и неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че към заявлението са били приложени всички изискуеми документи, включително паспорт, свидетелство за съдимост, трудов договор с работодател „Боби Строй 85“ ЕООД, обосновка за необходимостта от наемане на чуждестранен работник, справки-декларации и удостоверение от НАП за липса на задължения. Твърди още, че не са налице неизпълнени указания, чието неизпълнение да обосновава отказ.В с.з. не се явява, но чрез адв.П., с молба е поискано да се даде ход на делото, изразено е становище по същество на спора, заявена е и претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38, ал.2 вр ал.1 от Закона за адвокатурата/ЗАдв./ като исканият размер е 500 евро.Претендират се и разноските за ДТ.

Ответникът - директорът на дирекция „Миграция“ - МВР, чрез процесуален представител,

оспорва жалбата. Поддържа, че при наличие на отрицателно становище на Агенцията по заетостта дирекция „Миграция“ действа при обвързана компетентност и не може да издаде исканото разрешение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.
Административен съд София - град, в настоящия състав , като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:
От изпратената електронна преписка се установява, видно от приложеното заявление, че административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано по подадено заявление от работодател „Боби Строй 85“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица]. Като адрес на месторабота в заявлението е посочено: „Б.,област Р., [населено място], п. к. 7058, [улица]. Към заявлението са отбелязани и приложени изискуемите документи, вкл. копие от паспорт, декларация за условията на труд, копие от трудов договор с чужденеца, обосновка на искането за достъп до пазара на труда на чужденеца, декларация/ доказателства за осигуряване на жилище, свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, обява за работа, справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване, справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци, удостоверение по чл. 87 ал.6 от ДОПК от НАП за липса на задължения на „Боби Строй 85“ ЕООД . В представената обосновка на искането от работодателя се сочи необходимост от наемане на работник на длъжност „общ работник“, код по НКПД 96220001. В обосновката работодателят посочва, че развива дейност чрез предприятие в [населено място], [улица], че дейността е свързана със строителство и строително-довършителни дейности и че е налице трайна липса на местни кадри за непрестижен физически труд. Представена е и обява за работа за длъжност „общ работник“.
По преписката е налично уведомление на Агенцията по заетостта № 260601120013, в което е посочено, че заявителят следва да уточни работното място на чужденеца, тъй като в обосновката било записано „гр. М., бул./ [улица]“, а в трудовия договор- „гр. Р., бул./ [улица]“. В уведомлението е посочено, че следва да се представят отново обосновка и трудов договор с коректен адрес съгласно подаденото заявление - „обл. Р., [населено място], [улица].“
Впоследствие е издадено писмено становище № 260618135317 на Агенцията по заетостта, с което е дадено отрицателно становище относно липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. В него е посочено, че при преглед на допълнително представените документи не е приложен трудов договор с коригиран адрес на месторабота съгласно подаденото заявление - „обл. Р., [населено място], [улица]“ .
Въз основа на това становище директорът на дирекция „Миграция“ е постановил оспорения отказ. Мотивите на отказа възпроизвеждат извода на Агенцията по заетостта, че не е представен трудов договор с коригиран адрес на месторабота. Други фактически основания за отказ не са изложени.
В отказа директорът на дирекция „Миграция“ е цитирал разпоредбата на чл. 24 и ал.1 от Закона за чужденците в Република Б./ЗЧРБ/ посочил е, че не е представен трудов договор с коригиран адрес на месторабота и е посочил следното“ … на основание чл. 24 и от ЗЧРБ отказвам издаване на разрешение…“.
По делото са приложени събраните в хода на административното производство доказателства.
Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата

оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира от правна страна следното:
Предявената жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество жалбата е основателна.
Оспореният Отказ на директора на Дирекция "Миграция" представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.
Отказът е издаден от компетентен орган-това е директор на Дирекция "Миграция" –МВР, съгласно чл. 24 и ал.17 от ЗЧРБ.
При постановяването на отказа обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели и до неправилно приложение на материалния закон.
Условията и редът за достъп до пазара на труда са определени в чл. 24и от ЗЧРБ, в Глава втора „Трудова миграция от трети държави”, Раздел I „Общи разпоредби” и в Раздел II „Единно разрешение за пребиваване и работа” на Закона за трудова миграция и трудова мобилност /ЗТМТМ/. Съгласно чл. 24и от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Разрешението по ал. 1 се издава за срок от три години, а когато срокът на трудовия договор е по-кратък от три години, разрешението се издава за срока на продължителността на договора. Заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът вече има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешения срок на продължително пребиваване. В разпоредбата на чл. 24и от ЗЧРБ подробно е описано от кого и пред кого се подава заявлението, необходимите документи, които се прилагат към него, в това число съгласно чл.24 и, ал.5 : копие на паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката и личните данни на чужденеца;. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1; доказателства за осигурено жилище, когато чужденецът има разрешено продължително пребиваване на територията на страната; кандидатът, който няма предоставено право на продължително пребиваване на територията на страната, представя доказателствата за осигурено жилище, когато за първи път подава заявление за издаване на документ тип "Единно разрешение за пребиваване и работа", съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002; същите се предоставят и при подаване на заявление за кандидатстване за виза за дългосрочно пребиваване; обосновка за достъп до пазара на труда на чужденеца, в която работодателят: посочва фактите и обстоятелствата, налагащи наемането на чужденец – работник; представя копия от обяви в

местни и национални средства за масова информация и интернет; мотивира отказа си да наеме български гражданин, гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш. или на лице по чл. 9, ал. 1, т. 2 – 6 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, което отговаря на посочените в обявата изисквания; документи за образование, специалност, правоспособност, професионална квалификация и опит на чужденеца, легализирани по съответния ред, придружени със заверен превод на български език и съответстващи на изискванията за заемане на длъжността, посочени от работодателя при обявяване на свободното работно място, съгласно Националната класификация на професиите и длъжностите, 2011 г. – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1;. справка-декларация от работодателя за наетите по трудово правоотношение чужденци, с посочени имена по паспорт, дата на раждане, гражданство, основание и срок за пребиваване;7. справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци декларация от работодателя, че са спазени условията на труд и заплащане и че те не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд – при първоначално подаване на заявление за издаване на разрешение по ал. 1. Дирекция "Миграция" извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 – 7, уведомява по електронен път заявителя за тези обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите. Когато в срока документите не бъдат представени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1. В разпоредбата на чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ е разписано, че Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на Агенцията по заетостта заявленията. В срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това/ал.12/. Когато в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение по ал. 1 и уведомява Агенцията по заетостта/ ал.13/.

Вече се посочи, че по силата на чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. В тази връзка, за да се издаде разрешение по чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ, е необходимо кандидатът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда, съгласно българското законодателство и да притежава виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ или разрешение за пребиваване. Регулирането на достъпа до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика,пък е уредено в Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/. Съобразно чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ, достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от

МВР след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта.
От доказателствата по делото е видно, че в изпълнение на задължението си по чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ Дирекция "Миграция" е изискала от Агенцията по заетостта становище по заявлението на работодателя, относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда. От Агенцията по заетостта е изпратено отрицателно становище.
Разпоредбата на чл. 15, ал. 1 ЗТМТМ е ясна и в нея е посочено, че полученото становище следва да е положително, като условие за издаване на исканото разрешение. В случая е изразено отрицателно становище от Агенция по заетостта, обвързващо водещия производството орган, като изложените в него съображения по същество представляват и мотиви на акта, с който се отказва предоставяне на съответното право.
Това становище не подлежи на отделен контрол, съгласно чл. 21, ал.5 от АПК, и е част от съгласувателната процедура по чл. 24и ЗЧРБ, имащо задължителен характер за Дирекция "Миграция", но законосъобразността му се преценява при оспорването на крайния акт, тъй като засяга правната сфера на лицето.
Следователно съдът следва да провери дали посоченото от Агенцията по заетостта фактическо основание - непредставяне на трудов договор с коригиран адрес на месторабота - е годно да обоснове отрицателно становище за достъп до пазара на труда и съответно отказ по чл. 24и ЗЧРБ.
Основанията, при които изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда, са уредени в чл. 11 ЗТМТМ.
В случая, като основание за отказ е прието твърдяното несъответствие в адреса на месторабота в трудовия договор, като конкретно е посочено, че макар и заявителят да е бил уведомен за необходимостта от корекция, в допълнително представените документи не е приложен трудов договор с коригиран/ коректен адрес на месторабота.
При нередовности в документите и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи принципно е относимо разписаното в чл. 24 и ал.12 и 13 от ЗЧРБ, което означава уведомяване на заявителя да отстрани несъответствията или представи исканите допълнителните документи, а ако в 7-дневен срок допълнителните документи не бъдат предоставени или нередовностите не бъдат отстранени, то директорът на дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице прекратява производството по издаване на разрешение.
В случая обаче е постановен отказ. Съгласно чл. 26, ал.2 от ЗЧРБ се отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 24р и 24с, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.
Фактическото основание, посочено в становището на Агенцията по заетостта и механично копирано в оспорения акт, изразяващо се в несъответствие в адреса на месторабота в един от документите, не е сред основанията за отказ за достъп до пазара на труда /чл. 11, ЗТМТМ/ и съответно за отказ за издаване на ЕРПР.
Визираното фактическо основание би могло да бъде относимо към хипотеза на прекратяване на производството. Дадените указания към заявителя обаче са били неясни и противоречиви. В представеното уведомление на Агенцията по заетостта № 260601120013 е посочено, че заявителят следва да уточни работното място на чужденеца. В уведомлението изрично е записано, че следва да се представят отново обосновка и трудов договор с коректен адрес - „обл. Р., [населено място], [улица]“ , докато в отрицателното становище и в отказа се приема, че коректният адрес е „обл. Р., гр. М., [улица]“. Това противоречие е съществено, защото при процедурата по чл. 24и,

ал. 12 ЗЧРБ заявителят следва да получи ясни, конкретни и изпълними указания каква нередовност трябва да отстрани. Представяне на коригиран адрес в трудовия договор-на несъществуващ адрес „ [улица], представлява дадено неясно и неизпълнимо указание. След като администрацията дава указания за корекция на адрес, подхождайки несъмнено формално, то тези указания трябва да съдържат непротиворечиво точния адрес, който администрацията счита за релевантен. Противоречивото посочване на [улица]вместо [улица]създава неяснота относно изисканата корекция и не може да бъде използвано като основание за неблагоприятен краен акт.
В заявлението адресът на месторабота всъщност е посочен ясно като гр. М., [улица]. Същият адрес е посочен и като седалище и адрес на управление на работодателя. В отрицателното становище на Агенцията по заетостта също е индивидуализирано и записано следното: „място на работа: „Б., Р. 7058, М., УЛ. Б., 43“. Следователно мястото на работа е обективно ясно индивидуализирано от заявлението и придружаващите документи.
Законът изисква достъпът до пазара на труда да бъде предоставен за конкретни работодател, място, длъжност и срок на работа / по арг. от чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ/. В случая обаче длъжността, работодателят, срокът и мястото на работа са посочени в заявлението и са възприети дори в самото отрицателно становище на АЗ. Не е мотивирано защо техническо несъответствие само в един от приложените документи прави невъзможно определянето на мястото на работа или препятства проверката по чл. 7 и чл. 11 ЗТМТМ. Липсва изрично позоваване на конкретно основание по чл. 11 ЗТМТМ, което да е налице поради адресното несъответствие. Отказът не съдържа анализ защо твърдяното несъответствие попада в някоя от хипотезите на отказ за достъп до пазара на труда /чл. 11, ЗТМТМ/.
Освен изложеното, следва да се отбележи, че целта на производството по чл. 24и ЗЧРБ е да се извърши единна преценка за пребиваване и достъп до пазара на труда при наличие на законоустановените предпоставки. Когато заявлението съдържа всички основни и необходими документи, работодателят е индивидуализиран, длъжността е посочена, срокът е посочен, мястото на работа е ясно посочено в заявлението и дори в отрицателното становище на Агенцията по заетостта, и органът не твърди друго материално несъответствие, то отказ да се издаде исканото разрешение единствено поради формално адресно несъответствие в един от документите , отявлено не кореспондира с целта на закона.
По изложените съображения оспореният административен акт като постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел следва да бъде отменен, а преписката - върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с дадените с мотивите на настоящото съдебно решение указания по тълкуване и прилагане на закона.
Предвид изхода на правния спор, заявеното искане и представения договор за правна помощ, съобразявайки чл.38 ал.2 от Закон за адвокатурата, чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на процесуалния представител на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, в размера който е поискал от 500 евро. В полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски по делото за внесена държавна такса, която за този вид дела е

5,11 евро.
Така мотивиран, Административен съд София-град, в настоящия състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба от Мд С. И. , гражданин на Б., род. на 01.04. 1987 г., паспорт А07179605, чрез адв. Г. П.- АК - Р., съдебен адрес в [населено място], [улица], вх.3,ет.1, ап.24, тел 082 28 00 50 и 0882 43 66 56, срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в РБ на основание чл. 24и от ЗЧРБ с № 260724150925 на директор на Дирекция " Миграция"-МВР, с който последният отказал издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип" Единно разрешение за пребиваване и работа" на основание чл. 24и от ЗЧРБ на Мд С. И. , гражданин на Б..
ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Миграция“ - МВР за произнасяне по заявлението с № 260423151207 за предоставяне на право на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ /ЕРПР/ на Мд С. И. , гражданин на Б., род. на 01.04. 1987 г.**,** при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.
ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Мд С. И. , гражданин на Б., род. на 01.04. 1987 г., паспорт А07179605, съдебен адрес в [населено място], [улица], вх.3,ет.1, ап.24, сумата от 5,11 евро деловодни разноски.
ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати да заплати на адв. Г. П. П.- АК Р., личен номер [ЕГН] адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро.
На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.
Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

Съдия: